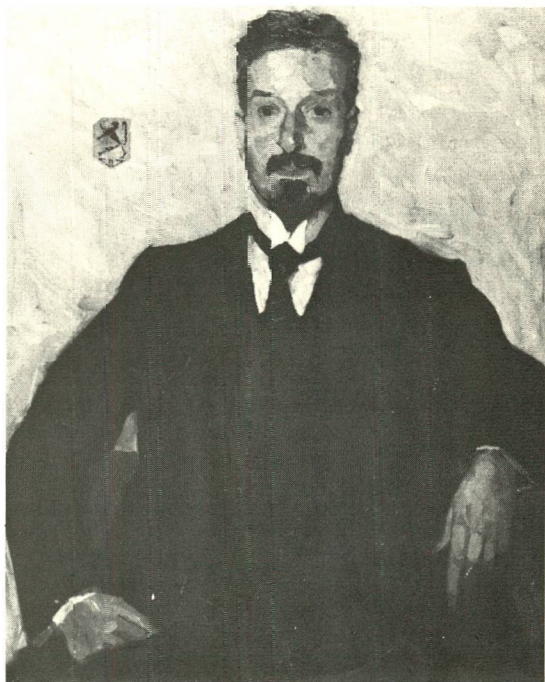

MEERT, Leo (ook genaamd Meert-de Mullewie), textielindustrieel en letterkundige (Sint-Niklaas 26 augustus 1880 - Antwerpen 13 augustus 1963).

Neef van Hippoliet Meert. Leo Meert, die al vroeg zijn vader opvolgde in de leiding van een breigoed-fabriek te St.-Niklaas, was dynamisch van aard en een sociaal voelend mens, die behalve dat hij zakenman was, ook een grote rol gespeeld heeft in de V.B., als organisator en als schrijver van vele bijdragen in de pers, en bovendien de auteur is van romans met een Vlaams-sociologische strekking.

Hij behoorde tot de eerste medestanders van Lodewijk de Raet. In 1908 werd hij medeoprichter en voorzitter van het Vlaamsch Handelsverbond; in dit verband dient zijn strijd voor de erkenning van het Nederlands op de Gentse wereldtentoonstelling (1913) te worden vermeld. In 1914 vestigde hij zich in Den Haag. Daar werd hij voorzitter van Volksopteuring, die in het bijzonder ten bate van de krijgsgevangenen optrad. In 1917 werd hij naar Brussel geroepen als economisch deskundige; hij werd er lid van de Raad van Vlaanderen en van de Commissie van Gevolmachtigden, later van de

L. Meert door W. Loebeling (1924).

Commissie van Zaakgelastigden. Hij trad krachtadig op tegenover de Duitsers, waardoor hij de leiding kreeg van de Kolenverdeling voor Vlaanderen, die een bres sloeg in de monopoliepositie van het Nationaal Komiteit en zo sterk werd georganiseerd dat de kolenbevoorrading van de bevolking verzekerd was. In november 1918 week hij uit naar Den Haag, waar hij als lid van het Vlaamsch Comité optrad ter regeling van de financiële aangelegenheden en de steun aan hulpbehoevende activisten.

Door de catastrofale daling van de Duitse valuta na de oorlog verloor hij een deel van zijn vermogen, hetgeen hem deed besluiten in het begin van 1920 naar Duitsland uit te wijken. Hij kocht er een landgoed, doch het verblijf aldaar bevredigde hem niet. Daarna verhuisde hij naar Dresden, waar hij terugkeerde tot het textielvak, waarin zijn inmiddels volwassen zoon een werkkring vond. In de Tweede Wereldoorlog woonde hij te Bad Godesberg. Later keerde hij terug naar België en vestigde zich te Antwerpen waar hij tot zijn dood bleef wonen. Ook gedurende zijn verblijf in Duitsland en in de laatste periode van zijn leven bleef hij actief bij de V.B. betrokken.

WERKEN : *Duivenmelkers* (1905); - *Van Jongere Geslachten* (1906); - *Op de Weg des Levens* (1908); - *Over het Activisme in Vlaanderen* (brochure, 1918); - *De Nood van het Land* (1920); - Trilogie : *De Waterbrug* (1936-'38); *Kamiel Standaert's Wonderbare Klim* (1950); *Hoe het leven stuwt* (onuitgegeven).

HENDRIK D. MOMMAERTS

MEERTENS - Een van de meest bekende en letterkundige